

Post int GRATVLATIO *157*

AD ILLVSTRIS-
SIMVM ET REVE-
RENDISSIMVM PA-
TREM AC DOMINVM, D. PETRVM
TILICKI, EX PRÆMISLIENSI ET WAR-
miensi Ladislaiensem seu Pomeranię Episco-
pum nuper inauguratum, Regniq; Po-
loniæ Vicecancellari-
um, &c.

HONORIS ET DEBI-
TÆ OBSERVANTIÆ ERGO
SCRIPTA À NOBILI IOANNE KRZE-
cki, cliente eius obseruan-
tissimo.

INGOLSTADII
Ex Officina Typographica Ederiana, apud
ANDREAM ANGERMARIVM.
ANNO M. DCIV.

IN INSIGNIA ILL^{mi.} ET
R^{mi.} PATRIS AC DO-
MINI, D. PETRI TI-
LICKI, &c.

*NGVLA quadrupedis generosi ferrea quid-
nam*

*Denotat? an quam sit mens generosa
Petro?*

Vngula quadrupedis generosi ferrea terram

Calcat; at hoc ipsum mens tua, Petre, facit.

Ferrea quadrupedis sub se premit vngula terram;

At ferrum versa non vice terra premit:

Mens tua sic vilem sub se premit inclyta terram;

At mentem versa non vice terra premit.

Cedit humus duro calci, non cedit humo calx;

Cedit humus menti, mens neq, cedit humo.

ALIVD.

*Q*UANTA cui summa, & duri cui meta laboris;
Venisti ad calcem, Romula lingua re
fert.

*Ad summum scandit tua virtus: caeside clamat
Qui stat in aurata calx resupinus equi.*

ALIVD.

*N*EC nisi fallor erat Phaei in vertice mon-
tis

*Vngula, Pierias quae referavit aquas.
Nunc sibi posthabitis spacia haec Aganippidos undis
Optavit sacri praesulis in titulis.*

*Hic se Gorgoneo iurat cum praepete iungi,
Cum Phaeo Aonias sentit adesse Deas.*

*Et licet aethereas iam Pegasus incolat orbes,
Vngula praetitulis astra relinquit equo.*

*Nam si cum Domino tolli super astra liceret,
Ipsa Meduseo celsius iret equo.*

ALI-

ALIVD.

ILITIE pacisq; decus generose animantum,
 Dic sonipes, calcem signa feruntne tuum?
 Quid tibi cum pastore sacro? quid calce do-
 cemur?

Num spirat Martis praelia pacis amor?
 Rem verbo dicam, Custos gregis atq; ouium dux
 More fatigati mole laborat equi.
 Hinc nisi sit ferrum asq; triplex precordia circum,
 Concidet ingenti pondere pressus humi.
 Nam velut in glacie Chalybis sine munere tutos
 Non figit gressus, Martis alumnus equus;
 Sic nec in ambiguo vite certamine Presul
 Divino vacuus robore tutus agit.

os (?) so

Gratulatio

AD ILLVSTRISSIMVM ET
REVERENDISSIMVM PA-
TREM AC DOMINVM, D. PETRVM TILICKI,
EX PRÆMISLIENSI ET WARMIENSI LADISLAVIEN-
sem seu Pomeraniæ Episcopum nuper inauguratum,
Regniq; Poloniæ Vicecancel-
larium.

*P*sa licet virtus sibi sit pulcherrima mer-
ces,

*Nec supplex aliunde suum mendicet hono-
Nec rudis applausu petat inclarescere vulgi, (rē,
Externam nec poscat opem, nec laudibus ullis
Indigeat, contenta suis ditissima gazis,
Casibus aduersis immobilis atq; secundis,
Eminus ex alto despectans vertice curas
Humana gentis: nihilominus inclytus ultro
Virtutem vestigat honor, sequiturq; fugacem
Vsque adeò, ut templis Tarpeij saepe relictis
Detulerit populi fasces cultoribus agri,
Et dictatores mediis reuocarit ab aruis,*

Pone

Pone boum iuga qui stiusas & aratra tenebant.
 Hinc neq, mirabar, mitrâ tibi quando secunda
 Fulgenti, geminâq, data dudum antè tiarâ,
 Tertia mitra data est, & tertia, Petre, tiara.
 Vidit & inuidit sanctè tibi Warmia pridem
 Pontificem, quo gaudebas, Pomerania Petrum,
 Et dignos prisco Saturni tempore mores.
 Hinc precibus supplex Diuos, hominesq, fatigat
 Noctes atque dies, viduat & præsule Petrum
 Vt sibi Pastorem dignentur cedere, sacras
 Vel prater leges Patrum, moresq, receptos;
 Optatoq, viro, voti damnata, potitur.

Fama per immensos tractus delata viarum,
 A gelido Borea, Septemq, profecta trione,
 Huc ad Boiarici diuertit templa Lycei.
 Tandem etiam cum serò meas peruenit ad aures,
 Nescio qua subitò sensi dulcedine mentem
 Mulceri, & calidum praeordia linquere tota
 Sanguinis humorem lati, cunctosque per artus
 Corporis effundi, perque omnia membra meare.
 Illicet ad superos omnes, superumque parentem
 Conuersus pro te vota hæc offerre parauit.
 Diui, Diuorumque pater mitissime, si quid
 Vos penes indigni possunt mea verba precantis,

Fortu-

Fortunate Petro mitram trinamq; tiaram,
 Terna secundate hæc, & erunt iam terna secunda.
 Quod si nosse libet, de quo mea gaudia fonte
 Manarint, votorum & quæ sit origo meorum;
 Simplice sed duplicem memorabo carmine causam.
 Maximus ante alia est, quo te patris instar amore
 Prosequor indignus quantumvis nomine filii;
 Deinde gregem quo, Petre, tui complector ouilis,
 Cui neque tutorem, quo uiuat tutior, ullum
 Exoptare velim, quàm quo tutore meosque
 Et me iam pridem liquet ire per omnia tutos.
 Ergo age, pascere gregem summi Pastoris amore,
 Et quos pascendos tibi nuper tradidit agnos.
 Non illi maioris opus sacratur amoris,
 Officium non ille sacrum mage diligit ullum,
 Non aliam ipsius, quo nos dilexit, amoris.
 Ille vicem tantit amque exoptabilis optat.
 Namque ubi post ternos soles Acherontis ab oris
 Extitit humani generis reparator & auctor,
 Bis senos inter Legatos ordine primum
 Gentilemque tuum (de cuius nomine nomen
 Ducis, & officium compar cum nomine adeptus)
 Sic prior alloquitur, Simon sate sanguine fons,
 An tu præreliquis vnus me diligis istis?

Talia

*Talia contanti Simon hac pauca modeste
 Reddidit: ó hominum diuûmq, aterna potestas,
 Nota rogas, nostri nec te latet ardor amoris.*

*Agnos ergo meos, inquit, Petre pascete nellos;
 Ac rursum querit: Simon sate sanguine fone,
 Anne tibi pectus de nostro flammatur amore?*

*Talia quarenti Simon hac pauca modeste
 Rettulit: ò hominum Diuûmq, aterna potestas,
 Nota rogas, nostri nec te latet ardor amoris.*

*Ergo, ait ille, greges ouium Petre pascite mearum.
 Tertius ille instat: Simon sate sanguine lone,
 Anne tibi pectus de nostro flammatur amore?*

*Tertia Simonis pectus quesitio turbat,
 Hec responsa tamen quarenti mista dolore,
 Reddidit: ó hominum Diuûmq, aterna potestas,
 Omnia nota tibi, tu nostrum noscis amorem.*

*Ergo, ait ille, greges ouium Petre pascite mearum.
 Talia contari toties non ille profecto
 Institit, ut Petri notum exploraret amorem.*

*Namq, animos hominum qui clausos peruidet, &
 Omnia persentit, non ignorabat id vnum. (qui*

*Cur ergo instituit rogare? daturus amicis
 Hec documenta suis, sibi nil obtingere posse
 Gratius aut maius cura gregis indefessa,*

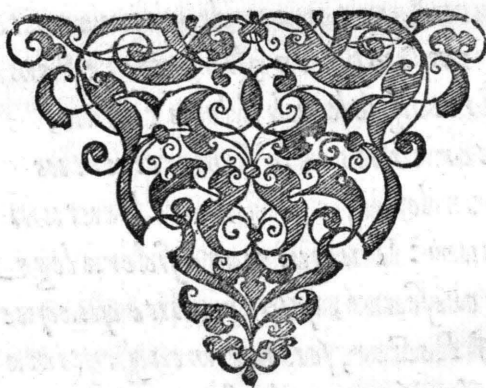
Quam Petro cunctisq; simul mandauit amicis,
 Ut qui maiori Pastorem arderet amore,
 Maiori & studio Pastoris pasceret agnos,
 Non alio è studio maiora & premia quondam
 Capturus, superas postquam conscenderit arces.
 Qualis lanigeros tibi pascit ouilibus agnos,
 Insomnis magna quos armentarius ambit
 Et cura & studio; ventos solet ille niuales
 Et pluuias penitus stabulis auertere nimbos:
 Ille gregem, dum mare nouo vernantia canent,
 Gramina, deducit campis & pabula monstrat:
 Ille graues pecori pulsat nidore Chelydros:
 Si quando ignauos febris depascitur artus,
 Ille imam ferro calcem ferit: ille laborem
 Pro charo nullum grege dedignatur adire:
 Talem tu cælo veluti mirabere lapsum,
 Tollere tu cælo reducem conabere talem.

Sic sacer antistes, quem crines candida velat
 Tania, quique gregem bonus armentarius urget
 Christicolûm, stabulisq; lupos procul arcet ab altis,
 Crede mihi, sic ille D E O est dilectus amicus:
 Imò magis, namque ille gregem olim carius emit,
 Quando sudata sese rubefecit ab vnda,
 Atque illi crepuit contortis costa lacertis,

Et tandem quadrâ vita illi iacta cupresso est.
 Qualis Achemenida qui dudum degit in aulis
 Et pius & prudens, rotat ille vicaria sceptrâ
 Cum solem Dominus mutat, peregreq; reuisit
 Et maria & terras, onus illi linquitur ingens,
 Imperiumque humeris incumbit & anxia cura.
 Atque ut gemmarum si cui regnator in arca
 Continuit radios, & clandestina pyropus
 Fulmina diuertit, quenam illum pala receptet?
 Et digno quisnam gemmam annulus orbe recondat?
 Donec Arabs fuluo pressam defigat in auro,
 Panchæusque vno coëant Indusque monili.
 Sic sacra quondam tena redimitur amator
 Diuinus, quem semper in alto pectore flamma
 Intus alit, spretoq; solo sub sidera condit.
 Ergo seruator viuos cum sumeret artus
 E tumulo, vndenis sic audiit ore locutum
 E sociis vnum: Tu qui vaga sidera lege
 Frenas, quo crescant, quo tramite quæque recedant,
 Et Pater & Rector, scis me, meaq; intima nosti:
 Diligo te, pectusq; tuo mihi flagrat amore.
 Audiit omnipotens, atque hæc edixit amanti,
 Vt quos morte sua repararat, pasceret agnos.
 Non vrbe ex media, non cedere iussit amicum

*Turba hominum, seseq; in opaca condere silua,
 Non stomacho iussit solitam furarier escam,
 Nec funem nudo tortum deducere tergo,
 Non seta cingi, non quidquid ubiq; molestum est:
 Sed iussit, caro reparatos pasceret agnos.*

*I nunc & magno quid maius Prasule quere.
 Arboribus quantum properi cessere stolones,
 Spumanti quantum cessit Neptunus laccho,
 Pastori tantum cessit tibi turba gregalis.
 Ergo age, pasce nouum fortunatissime Pastor
 Petre gregem, speraq; noua noua premia cura.*

EPIGRAM.

EPIGRAMMATA AD EUNDEM.

*Q*UAM DEVS è nihilo pontum terrasq; cre-
asset,
Sol unus terra fax fuit atque maris,
At quoniam oppositas medium diuiserat equor
Terras, non poterat lumen utrique dare.
Propterea certo percurrere debuit orbem,
Tramite, perq; vices lumen utrique dare.
Hinc nobis oritur Phæbus quando occidit illis,
Et quando nobis occidit, his oritur.
Magna inter celebres gliscit contentio terras,
Vtraque Pastorem vellet habere Petrum.
VVarma deposcit, poscit Pomerania Petrum,
Nec Petrus esse simul Dux utriusque potest,
Sic tandem à Superis discordia longa dirempta est,
Vt vice mutata Dux utriusque foret.
Hactenus accepto gaudebat VVarma Petro,
Nunc illo gaudet clara Ladislaui.
Infelix tali spoliata Antistite turba,
At felix tali Patre Ladislaui.

ALIVD.

*REBUS in exiguis interdum verba supersunt;
Aut grandes nolunt grandia verba se-
qui.*

Experto, Præsul dignissime, crede Poëta :

Verbis me rerum copia destituit.

In me tanta meamq; domum collata recordor

Munera, & in tantum se tuus auxit honos;

Vt si digna tuis meritis tibi dona reposcas,

Ad te non liceat versibus ire meis.

Nam quæ aliis Natura, aliis Fortuna ministrat,

Sæpe Favor populi, Gratia sæpe Ducum;

Hæc in te solum Numen posuisse fatendum est,

Quæq; omnes simul, hæc omnia solus habes.

Te tua condecorat gravitas, atque inclyta virtus,

Quæ velut in speculo conspicienda patet.

Quanta, Sigismundus, tua sit prudentia, novit;

Se stare & Regnum, te superante putat.

Sit, precor, officium hoc multis diuturnius annis,

Cumq; tuo crescat religionis honor.

ALIVD.

*LIM Pontificem fecit te Warmia tantum,
Virtutis quantum tunc tibi nomen erat.
Vt virtus aucta est, auxit Pomerania ho-
norem,*

*Pontificem te ultro legit & ipsa suum.
Si crescent, quoties tua virtus crescit, honores;
Ad supera crescent sidera celsa plage.*

ALIVD.

*ARMIA te nuper, nunc te Pomerania Pa-
trem,
Consilio Patrem Regia semper habet.*

Ad maiorem Dei gloriam.

IOANNES Krzecki.

ALIVD.

ALIVD.

Ad maiorem Dei gloriam.

Joannes Kersch.